

در نشست نقد و بررسی داستان «شیشه» مطرح شد؛

جوانان معتقد به ظهور هیچ تصویری از آن دوران ندارند

منطقی بود و کمک می‌کرد که در پیااید.
نوشتن درباره این موضوعات خیلی سخت است و جسارت خانم حدادی را تحسین می‌کنم. در دنیای غرب چون مدام این قصه‌ها را تعریف می‌کنند، این کار برای شان راحت‌تر است. مابه این تجربه‌های نیازداریم تا افراد بیشتری جسارت‌ش را به دست بیاورند.

غفارحدادی: روابط انسانی در شهر نیس که بین هانیه و یوسف و صاحب‌خانه شان رخ داده، از تجربه زیستی من در لوزان بوده و البته از تجربه همسرم که به نیس رفته بود استفاده کردم اما مکان ها را بر اساس نقشه نوشتم.

رضایی: برخی گفت و گوها به نحوی تنظیم شده که به حال و هوای آن جغرافیا نمی‌خورد. بخش مهمی از روح یک شهر، روابط بین آدم‌هاست که باید دقت بیشتری روی آن می‌شد.

پل تداعی‌هادر رفت و پرگشت زمانی در داستان خوب بود اما این روند، تا آخر داستان ادامه داشت. خیلی وقت هناء‌های تووصی های زیادی شود. من فقط فعل ۴ را روان و یک نفس خواندم و بقیه فعل ها را با مکث می‌خواندم.

غفارحدادی: چند تا از رنگ‌های فصل‌ها به متن مرتبط بود و بقیه رنگ‌ها با مضمون فصل انتخاب شده بود.

رضایی: در مان، نام فصل به رمان کمک نمی‌کند. طرح جلد کتاب هم خوب نیست و مناسب با داستان نیست.

مرضیه اعتمادی: من به عنوان یک دوست، همراه و یک شاهد می‌گوییم که نویسنده برای کلمه به کلمه این کتاب رحمت کشید. استمراری که در نوشنی کتاب از ایشان می‌دیدم برایم درس بزرگی بود.

غفارحدادی: در فصل پس از ظهور مدام با خانم اعتمادی هم‌فکری داشتم و به کافه‌ای می‌رفتیم که به علت کرونا خلوت بود و حرف‌های ماطوری مشکوک بود که کافه‌دار تعجب می‌کرد! من کتاب را به ۱۳ نفر در سطوح مختلف دادم تا خوانند و بنا بر بازخوردها بازنویسی‌ها صورت گرفت.

رضایی: خواندن داستان با صدای بلند تأثیر زیادی در کیفیت داستان دارد.

جهای کتاب می‌شود پیدا کرد و اتفاقاً جاگایی است که راحت‌تر خوانده می‌شود. مثلاً در فصل اول، سرعت خواندن با بقیه کتاب، متفاوت است.

هرچند قالب‌های متفاوتی داریم و هدف ما مهم‌تر است اما این ابرازها خودشان هم یک هویت مشخصی دارند که

حاصل برآیند هزار سال تجربه و دست ورزی ادبیات فارسی و امگیری از ادبیات جهان است. رمان ویژگی‌های خودش را دارد. مثلاً آچار فرانسه نمی‌شود کار پیچ‌گوشی را نجام

داد. رمان جایی است که بی‌واسطه با زندگی و درونیات شخصیت‌ها روبه‌رو می‌شویم و شخصیت پردازی اینجا خیلی مهم‌تر از روایت نویسی است. داستان شیشه دو بخش

دارد. فصل یک و ۱۱ که یک بخش است و با خسیت بیداء از نشانه‌های ظهور است که به نابودی لشکر سفیانی در بیداء (مکانی بین مکه و مدینه) اشاره دارد (شروع می‌شود و ادامه پیدا می‌کند). بین این دو هم داستان «محمد» است که بیوندهای شان به خوبی برقرار نشده. برخی داستان‌ها از

روی‌قصد شخصیت پردازی را تا حد کم رنگ می‌کنند. نویسنده را ساخت می‌کند. نویسنده در مدام در حالت

سواس است که باید بهتر بنویسد و تازه می‌فهمیم که چقدر کار خدابه عنوان خالق، ساخت است. از آن داستان چیزی زیادی به این رمان نیامد و فقط شخصیت‌هایی به این داستان آمد

و ابزاری شد برای نوشته شدن این داستان. تجربه وجودیک نفر که نکارم بود و ایده من را پرورش می‌داد هم برای من حذاب بود و این رمان با کمک خانم مرضیه اعتمادی شکل گرفت و

هر روز با همکاری داشتم که تجربه شیرین و دلنشیزی بود. خیلی برای این کتاب تحقیق کردم. داستان بک هسته واقعی و یک ماجراه مستند و ترویستی در شهر نیس دارد

که واقعی است. من خبرهای واقعی به زبان فرانسه را می‌خواندم و ترجمه می‌کدم. تحقیقات زیادی هم با

گوگل مب برای بدست آوردن مختصات شهر نیس داشتم. الان اگر من را چشم بسته به نیس ببرند، می‌توانم پیاده در

آن شهر، راه خودم را پیدا کنم. تحقیقی هم درباره سوریه

داشتم که از خاطرات آقای احسان جاویدی (راوی کتاب همسایه‌های خانم جان) که پرستار بودند وام گرفتم که

فصل‌های خواندن و نظر دادند. در مورد سوریه، یک فصل

اضافه هم داشتم که در بازنویسی حذف شد.

رضایی: ما داریم می‌نویسیم و اصلاً مهم نیست مخاطبش چه کسی است. مثلاً کمدمی‌الهی دانته، برای مسیحیان معتقد نوشته شده‌اما مامن آرامی خوانیم، چون باعث فهم خیلی از آثار دیگر می‌شود. با «ارادویر فاتنامه» برای جامعه زرتشتی قبل از اسلام نوشته شده‌اما مامن آرامی خوانیم و بهره‌می‌بریم. ماباید قصه خودمان را درست بتویسیم. اتفاقاً به نظم در داستان شیشه، تصاویر ساخته شده از پس از ظهور است.

نشست نقد و بررسی رمان «شیشه» نوشتۀ فائضه غفارحدادی با حضور احسان رضایی، فاطمه سلیمانی از ندیریان و جمعی از اهالی ادبیات و رسانه در حوزه هنری برگزار شد.

فائضه غفارحدادی: ادبیات برای من یک ابزار است و قالب‌های ایجاد محتوا هم انتخاب می‌کنم. سال ۱۳۹۶ او لین داستان را برای جشنواره خاتم نوشتۀ و برگزیده شد و سال ۱۴۰۰ در کتاب «بوی گرم شکوفه‌های بادام» چاپ شد و

بکی از اساتید این داستان را خواند و گفت این داستان بار رمان دارد و آن را در قالب رمان بنویس. به مرور سوژه در ذهن

پرورش پیدا کرد و بزرگ شد و از جایی احساس کرد دیگر نمی‌توانم نویسم. نوشتۀ فائضه غفارحدادی

سفرنامه‌نویسی «کاردانی» باشد. روایت‌نویسی «کارشناسی» و رمان‌نویسی «دکتر» است. امکان نامحدود خلق در رمان، کار نویسنده را ساخت می‌کند. نویسنده در رمان مدام در حالت وسوس است که باید بهتر بنویسد و تازه می‌فهمیم که چقدر

کار خدابه عنوان خالق، ساخت است. از آن داستان چیزی زیادی به این رمان نیامد و فقط شخصیت‌هایی به این داستان آمد

و ابزاری شد برای نوشته شدن این داستان. تجربه وجودیک نفر که نکارم بود و ایده من را پرورش می‌داد هم برای من حذاب

بود و این رمان با کمک خانم مرضیه اعتمادی شکل گرفت و هر روز با همکاری داشتم که تجربه شیرین و دلنشیزی

بود. خیلی برای این کتاب تحقیق کردم. داستان بک هسته واقعی و یک ماجراه مستند و ترویستی در شهر نیس دارد

که واقعی است. من خبرهای واقعی به زبان فرانسه را می‌خواندم و ترجمه می‌کدم. تحقیقات زیادی هم با

گوگل مب برای بدست آوردن مختصات شهر نیس داشتم. الان اگر من را چشم بسته به نیس ببرند، می‌توانم پیاده در

آن شهر، راه خودم را پیدا کنم. تحقیقی هم درباره سوریه داشتم که از خاطرات آقای احسان جاویدی (راوی کتاب همسایه‌های خانم جان) که پرستار بودند وام گرفتم که

فصل‌های خواندن و نظر دادند. در مورد سوریه، یک فصل اضافه هم داشتم که در بازنویسی حذف شد.

احسان رضایی: من تمام کارهای خانم حدادی را خوانده‌ام و تداوم ایشان در نوشتن وطبع آزمایی در قالب‌های مختلف را ستایش می‌کنم. این زیاد نوشتن و تبادل تجربیات خیلی ارزشمند است. به نظرم خانم حدادی روایت‌نویس بهتری هستند؛ البته براساس این کتاب این حرف رامی‌گوییم.

دریافت من این است که انگار با این کار راحت نبوده‌اند و سعی کرده‌اند که ادیبانه ترینویسند. زیان خودشان را در برخی

نگاهی به «دویدن تا مردی که جلوتر است»
مردی برای همه زمان‌ها

تاریخ تکرار می‌شود! اثبات

این گزره کوتاه کار دشواری

نیست. با کمترین مطالعه و

حتی شنیدن تاریخ می‌توان به

آن رسید. حق و باطل، دو

عنصری که از ابتدای خلقت تا

نویسنده به اراده‌های اثبات این گزاره است.

جلو آمده‌اند، یکی از راه‌های اثبات این گزاره است. از

زمانی که ابليس برآمده (ع) سجده نکرد و پرچمدار صفات

باطل شد، باروش‌های مختلف لشکر شانه‌ای بادام

خودش که از انسان‌ها مدام بر علیه حق شورانده است

و افزاید زیادی در این دنیا در کنار او قرار گرفتند تا در برای

حق گرایان بایستند.

این تقابل روزگاری بین ابراهیم (ع) و نمرود نمایان شد،

یک بار بین موسی (ع) و فرعون، در زمان رسول خدا (ص)

مشرکین و منافقان و دیگران آن را شکل دادند و رسید به

دوران امیرالمؤمنین علی (ع) که فوجی از افراد مختلف،

ترسان از چیرگی کامل حق بر باطل و محشده خودشان،

هرچه داشتند آورند تا مانع علی شوند... و این مبارزه

حق و باطل تابه امروز هم ادامه دارد. سید محمد سادات

اخوی نیز در کتابش این

تکرار تاریخ و امتداد علی و

مخالفانش را از روز بعد از

رحلت بی‌امیر تا امروز

به خوبی بیان کرده

است. کتاب «دویدن تا

مردی که جلوتر است»،

در دل دو داستان عاشقانه

موازی یکی در روزگار بعد از

پیامبر و دیگری در دوران خودمان، این تاریخ جاری را

تصویر کرده است.

در مدنیه و روزگار بعد از پیامبر، تیهان، سلمارامی خواهد

و در امروز تهران، علیرضا و مینا در تلاش برای به هم

رسیدن هستند. اما در راه هر دو عشق، مانع بزرگی قرار

دارد! مانعی که حب و بعض علی اساس آن است. در هر

دو عشق، خانواده یک طرف نمی‌تواند دیگری را بپذیرد

آن هم به خاطر علی... .

اساس محتوای کتاب چه در بخش داستانی آن، چه

بخش پس از داستانش، بیان فضایل و ویژگی‌های

امیرالمؤمنین است. در دل داستان و کنار اتفاقات

ریز و درشت سیر داستان، محبین و شیعیان مولا

تلاش می‌کنند تا با بیان فضایل او طرف دیگر را

مجاپ کنند.

همچنین در میانه روایت داستانی، بخش جالبی

آمده است که از زبان تعدادی از صحابی حاضر

در غدیر، روایت‌های مختلفی با توجه به فضای

فکری و عملی آن روایان، در مورد حضرت علی بیان

شده است.

در قسمت پس از داستان، با استفاده از کتاب شریف

الدیر از علامه امینی (ره)، برخی از آیات قرآن و روایات

مرتب با حضرت علی به طور می‌سوطی بیان و توضیح

داده شده است. دویدن تا مردی که جلوتر است،

تصویری داستانی است از فضایل مولا علی که چگونه

دوست و دشمن را مبهوت خود کرده است. این کتاب

در ۲۴۳ صفحه توسط نشر کاپستان معرفت به چاپ

رسیده است. [۱]

كتبه

محمد رضیه ایجاد

خواهانی

زمانی

زمانی